

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/118/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119317940
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičiková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6119317940.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičikovej a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu P. G., O.. XX.X.XXXX, M., V. X, zast. Advokátska kancelária AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm, s.r.o., Košice, Košice, Kmeťova 26, proti žalovanej KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Advokátska kancelária, Bratislava, Dvořákovo nábřeží 8/A, o zaplatenie 229,74 eur istiny s prísľušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 19C/25/2019-82 z 22.1.2020 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 229,74 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 10.5.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a II. žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Rozhodol tak o žalobe, došlej mu 21.6.2019, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 229,74 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.5.2019 do zaplatenia, titulom náhrady škody v súvislosti so škodovou udalosťou, na tom skutkovom a právnom základe, že 18.8.2018 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motocykli SUZUKI INTRUDER, EČV: M., ktorého vlastníkom v čase dopravnej nehody bol žalobca. Škoda spočívala v poškodení predného blatníka na motocykli poškodeného po tom, ako došlo k stretu s vozidlom FIAT DUCATO, EČV: F., ktoré bolo v čase škodovej udalosti povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkovou motorového vozidla u žalovanej. Predmetná škodová udalosť bola žalovanej riadne ohlásená, tá ju zaregistrovala pod č. XXXXXXXXXXX. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si dal svoj poškodený motocykel napraviť v servise KAR - LAK J&P, spol. s r.o. so sídlom v Košiciach, pričom náklady na nápravu tohto motocykla boli vo výške 87,74 eur s DPH a náhradné diely vo výške 142 eur s DPH, teda celkové náklady na nápravu poškodeného motocykla sú vo výške 229,74 eur s DPH, ktorá suma bola u žalovanej uplatnená následne faktúrou č. XXXXXXXXXXX a faktúrou č. XXXXXX. Žalobca si u žalovanej riadne uplatnil nárok na náhradu škody, avšak do dnešného dňa mu nebolo poskytnuté poistné plnenie. Z listinného dokladu - Záznam o dopravnej nehode mu vyplynulo, že predmetný záznam bol vyplnený vodičmi vozidla A: Fiat Ducato, ŠPZ:F. držiteľa: Š. E., L. a vodič: E. Y., L. XXX a vozidlo B držiteľa: P. G., M., súčasne identický ako vodič, vozidlo: Suzuki Intruder, EČV:M., miesto Ázijská trieda, Košice, s vyplneným plánikom nehody pod bodom 13, s vyplnením bodu 11 (viditeľné poškodenia) pri vozidle A: bez poškodenia a za vozidlo B: predný blatník, s vyplnením bodu 15 (nehodu zaviniel:

vodič vozidla A áno, vodič vozidla B nie) s tým, že predmetný zápis bol podpísaný vodičom vozidla A a vodičom vozidla B, teda osobami zúčastnenými na predmetnej dopravnej nehode z 18.8.2018. Z listinného dokladu - faktúra č. 190137 vyplynulo, že spoločnosť M.U.Z. servis, s.r.o. ako dodávateľ vystavila predmetnú faktúru žalobcovi ako odberateľovi dňa 20.3.2019 na sumu 142 eur so splatnosťou dňa 27.3.2019 ako fakturáciu tovaru podľa objednávky. Z listinného dokladu - faktúra č. XXXXXXXXXX vyplynulo, že spoločnosť KAR-LAK J&P, spol. s r.o. ako dodávateľ vystavila predmetnú faktúru žalobcovi ako odberateľovi dňa 10.6.2019 na sumu 87,74 eur so splatnosťou dňa 15.6.2019 ako fakturáciu za lakovanie blatníka Suzuki Intruder M. podľa priloženého rozpisu. Z listinného dokladu - list žalovanej z 24.4.2019 adresovaného žalobcovi vyplynulo, že v škodovej udalosti č. XXXXXXXXXX z 18.8.2018 poisťovňa prešetrila predmetnú škodu so záverom, že nakoľko likvidácia predmetnej škodovej udalosti je vykonávaná na základe obhliadky vykonanej zodpovednými pracovníkmi zo Slovexperty, nie je možné jednoznačne preukázať súvislosť s nehodou alebo či poškodenie vzniklo v iných súvislostiach, resp. za iných technických podmienok ako pri opisovanom kontakte vozidiel, nakoľko na základe zdokumentovaných poškodení na oboch zúčastnených vozidlách a ich komparácie nie je tieto z technického hľadiska možné vzájomne k sebe priradiť rozsahom ani charakterom tak, aby boli v súlade s deklarovávaným nehodovým dejom a z toho dôvodu nemôže byť poškodenie predmetom plnenia z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Z listinného dokladu - list žalovanej z 3.6.2019 adresovaného žalobcovi vyplynulo, že predmetným listom poisťovňa v predmetnej škodovej udalosti oznámila, reagujúc na preverenie postupu likvidátora, že stanovisko poisťovne ostáva nemenné. Z listinného dokladu - Posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU XXXXXXXXXX vyplýva, že predmetný dokument vypracoval dňa 23.4.2019 C.. I. V. - kontrolór špecialista, ktorý obsahuje písomný text a prefotené 4 fotografie, ktorého obsahom je prezentovaný názor o tom, že „Poškodenie nemohlo byť spôsobené MV škodcu nakoľko stopy po kontakte a rozsah poškodenia nezodpovedá uvedenému spôsobu ich vzniku. Vozidlo škodcu malo podľa popisu poškodeného spôsobiť poškodenie zadným nárazníkom pri pohybe vzad. Nárazník je vo výške 36 až 43 cm vysunutý z obrysu vozidla. V prípade kontaktu s predným kolesom by tento narazil na behúň plášťa kolesa nad osou kolesa, no v žiadnom prípade sa nemohol dostať do kontaktu s blatníkom predného kolesa vozidla (motocykla) poškodeného, rovnako aj s brzdovým strmeňom, ktorý nenesie známky poškodenia. Poškodený pri obhliadke deklaroval vytekajúcu kvapalinu viditeľnú na plášti kolesa, stopy na behúni po kontakte s nárazníkom a páskou polepený blatník na obidvoch stranách nad jeho uchyténím. Kvapalina s určitosťou pochádza z opotrebovaného tlmiča pérovania. Stopy na plášti kolesa pochádzajú od prudkého brzdenia na ceste s prítomnosťou skaliek.“ Súd, vychádzajúc z § 427 ods. 1, § 428, § 442 ods. 1, § 563, § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a predpisov, § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, urobil záver, že predmetom sporu je nárok žalobcu uplatnený titulom náhrady škody podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov, pričom medzi stranami sporu neboli sporné skutkové okolnosti, a to že dňa 18.8.2018 došlo na ulici Á. Z. X. M. k dopravnej nehode, pri ktorej došlo ku stretu vozidla Fiat Ducato v čase, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného s motocyklom Suzuki Intruder, ktorého vodičom a súčasne držiteľom v jednej osobe bol žalobca, pri ktorej malo dôjsť k tvrdenému poškodeniu motocykla žalobcu, ohľadne ktorej dopravnej nehody boli obomi jeho účastníkmi vyplnené údaje do záznamu o dopravnej nehode pre žalovanú ako poisťovňu, že žalobca si dal opraviť tvrdený rozsah poškodenia, pričom náklady na nápravu tohto poškodenia predstavovali spolu čiastku 229,74 eur, ktoré súčasne boli žalobcom tiež zaplatené a že žalovaná žalobcovi uplatnenú náhradu škody neposkytla z dôvodu jej neuznania, čo súčasne žalobcovi oznámila v listoch z 24.4.2019 a z 3.6.2019. Právne uzavrel, že ust. § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla počíta s tým, že poškodený má bezvýnimčný priamy nárok na náhradu škody voči zodpovednostnému poisťovateľovi (action direct). Táto úprava vychádza zo štrasburského dohovoru z roku 1959. Ochrana poškodeného si vyžaduje, aby právo na náhradu škody bolo garantované aj vtedy, ak poistený porušil poistnú zmluvu takým spôsobom, že by poisťovateľ vo vzťahu k nemu síce mohol odmietnuť plnenie z poistenia zodpovednosti, ale nemôže tak urobiť vo vzťahu k poškodenému. Priamy nárok poškodeného znamená, že ak mu bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla, môže si vybrať, či nárok na náhradu škody uplatní voči škodcovi (poistenému) alebo voči poisťovateľovi alebo voči obom naraz. V praxi sa takýto nárok uplatní najmä voči poisťovateľovi, ktorý garantuje včasnosť výplaty náhrady škody. V každom prípade platí, že žalobca pri uplatnení tohto nároku, o.i. musí preukázať vznik škody a príčinnú súvislosť medzi tvrdenou nehodou a tvrdenou škodou. Žalovaná sa od začiatku v konaní bránila tým,

že uplatnený nárok je nepreukázaný a nedôvodný, keď žalobca žiadnym spôsobom neuviedol opis priebehu škodovej udalosti a ani skutočnosti, z ktorých vyvodil záver, že ku škodovej udalosti došlo práve zavineným konaním poistníka žalovanej a súčasne nepredložil dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, hoci tak bol povinný urobiť v zmysle § 132 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., čím neunesol svoje dôkazné bremeno. Súčasne poukázala na listinný dôkaz - Posúdenie možnosti vzniku poškodenia, ktoré bolo podkladom pre jeho odôvodnenie odmietnutia priznať uplatnený nárok zo strany žalobcu, tak v liste z 24.4.2019, ako v liste z 3.6.2019. Z uvedeného vyplýva, že medzi stranami sporu zostala sporným súvislosť medzi nehodou a poškodením na motocykle žalobcu, teda tvrdenu škodou. Aj keď niet pochyb, že uplatnením predmetného nároku žalobcovi vzniká dôkazná povinnosť ohľadne preukázania základných predpokladov pre priznanie takéhoto nároku (protiprávne konanie škodcu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi), to, či žalobca svoju dôkaznú povinnosť uniesol, je potrebné posúdiť v kontexte celého vykonaného dokazovania a teda aj v kontexte s vyhodnotením toho, či a v akom rozsahu použil žalovaný prostriedky procesnej obrany. V tejto súvislosti súd poukázal na to, že hoci žalovaná od začiatku spochybňuje kauzálny nexus medzi tvrdenu dopravnou nehodou a tvrdným poškodením vozidla (motocykla) žalobcu, nespochybnil samotný záznam o dopravnej nehode - údaje z neho vyplývajúce, ktoré boli vyplnené zúčastnenými osobami na dopravnej nehode, súčasne ktorý bol podpísaný oboma zúčastnenými osobami dopravnej nehody, na základe čoho súd dôvodne predpokladá, že obe zúčastnené osoby, pokiaľ sa podpísali pod predmetný záznam o dopravnej nehode, svojim podpisom odsúhlasili údaje v ňom uvedené. Predmetný záznam o dopravnej nehode deklaruje osobu vinníka dopravnej nehody, základný popis nehody (znázornením) a tiež základný rozsah poškodenia pri dopravnej nehode zúčastnených vozidiel. Napriek uvedenej skutočnosti žalovaná vyčíta žalobcovi, že si absenciou opisu priebehu škodovej udalosti a skutočností, z ktorých vyvodil záver, že ku škodovej udalosti došlo práve zavineným konaním poistníka žalovanej, nesplnil povinnosť podľa § 132 ods. 1 a § 132 ods. 2 C.s.p., a teda neunesol svoje dôkazné bremeno. K namietanému nedodržaniu § 132 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. a v tej súvislosti k tvrdenému neuneseniu dôkazného bremena, súd upriamil pozornosť na to, že civilný sporový poriadok požaduje, aby žalobca v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania pravdivo a úplne opísal rozhodujúce skutočnosti, z ktorých si uplatňuje predmetný nárok, pričom súčasne v žiadnom svojom zákonnom ustanovení nepodáva definíciu rozhodujúcich skutočností, na základe čoho posúdenie, či žaloba rozhodujúce skutočnosti uviedol v žalobe alebo nie, je vždy na posúdení a vyhodnení súdu v každom jednotlivom prípade. Aj keď možno dať za pravdu žalovanej v tom, že žalobca v žalobe neuviedol konkrétny opis škodovej udalosti, vzhľadom na doklady, ktorými žalobca ku dňu podania žaloby disponoval, možno usúdiť, že samotný opis dopravnej nehody nebol rozhodujúcou skutočnosťou podľa § 132 C.s.p., pretože ani z dovtedy žalobcovi známeho stanoviska žalovanej nebolo zrejmé, že by žalovaná vyslovene popierala pravdivosť údajov uvedených v zázname o dopravnej nehode, keď žalovaná sice na strane jednej zaujala zamietavé stanovisko k uznaniu uplatneného nároku zo strany žalobcu, na strane druhej ho neoprela o žiadne konkrétne okolnosti, prípadne dôkazy. Odhliadnuc od uvedeného bolo potrebné sa zaoberať obranou žalovanej, ktorá túto založila na tvrdení o tom, že komparáciou vozidla poisteného žalovanej a vozidla (motocykla) žalobcu bolo zistené, že na vozidle žalobcu sa nachádzajú poškodenia, ktoré sa nedajú priradiť k vozidlu poisteného a teda z tohto pohľadu je technicky neprijateľná možnosť vzniku škody na vozidle žalobcu vozidlom poisteného, čím nie je ani preukázaný kauzálny nexus medzi škodou a jej vznikom, ktorý žalovaná doložila listinným dôkazom - Posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU XXXXXXXXXX. Súd poukázal na to, že uvedenú procesnú obranu žalovanej podporenú príslušným listinným dôkazom však nemožno hodnotiť izolovane, a sama osebe nestačí ešte na to, aby v konečnom dôsledku nárok žalobcu nepovažoval za odôvodnený, pretože nemožno neprihliadnuť na následnú argumentáciu žalobcu, ktorú uplatnil riadne a včas v rámci súdom uloženej výzvy vyjadriť sa k podanému odporu. Žalobca v tejto svojej argumentácii spochybnil žalovanou predložený listinný dôkaz a závery z neho vyplývajúce a to spôsobom a v rozsahu, v akom sa s nimi stotožňuje súd. Uviedol, že k predmetnému listinnému dokladu možno mať pochybnosti o tom, či závery šetrenia vychádzali z tých podmienok, aké boli pri vzniku škodovej udalosti. Poukázal na to, že z predmetného listinného dokladu nie je zrejmé, čo presne bolo podkladom pre vytvorenie jednak prefotených fotografií, ale aj pre vypracovanie samotného textu dokumentu a s prípadne s akým obsahom, pričom zo samotného listinného dokladu je zrejmé, že či už autor tohto dokladu alebo nejaký zamestnanec poisťovne realizovali obhliadku oboch zúčastnených vozidiel pri dopravnej nehode, v rámci ktorej sa mali určitým spôsobom zrejme vyjadriť tiež zúčastnené osoby, nie je však z tohto dokladu zrejmé, s akým presným obsahom, pretože predmetný listinný doklad je už iba akousi interpretáciou realizovanej obhliadky a interpretáciou zrejme toho, čo pri tejto obhliadke zúčastnené osoby presne uviedli. Bez pôvodných podkladov, ktoré následne boli výsledkom určitého záveru v predmetnom dokumente, nie je možné posúdiť, či fotodokumentácia a v dokumente uvedené závery jeho autora

zodpovedajú nehodovému deju. Aj podľa názoru súdu sú relevantnými otázky a to, či v čase dopravnej nehody motorové vozidlo - dodávka slúžiaca na prepravu tovaru v čase dopravnej nehody bola naložená tovarom alebo nie, zodpovedanie na ktorú otázku by malo vplyv na ustálenie výšky zadnej časti tohto motorového vozidla, ktorú autor dokumentu vyjadril a taktiež vo vzťahu k motocyklu nie je zrejmé, či v čase dopravnej nehody motocykel bol v pohybe alebo parkoval, a ak áno, akým spôsobom (napríklad stočením predného kolesa do niektorej strany), ktorá okolnosť by následne pri posúdení kauzálneho nexusu musela logicky vyznievať odlišným spôsobom, ako v prípade, z ktorého zrejme vychádzal autor dokumentu, keďže podľa fotografie, ktorá je v časti prefotená a je súčasťou tohto dokumentu je zrejmé, že motocykel je umiestnený na vozovke s nasmerovaným predným kolesom bez jeho vytočenia. Súdu ďalej uviedol, že v predmetnom dokumente chýba akákoľvek konkrétna fotodokumentácia blatníka predného kolesa motocykla poškodeného, ktorý podľa záznamu o dopravnej nehode mal byť pri dopravnej nehode poškodený, pričom napriek tomu autor tohto dokumentu uvádza, že blatník predného kolesa vozidla poškodeného a rovnako aj brzdový strmeň nenesú známky poškodenia. Ďalej z tohto dokumentu nemal za zrejmé, pokiaľ mal poškodený pri obhliadke deklarovať vytekajúcu kvapalinu viditeľnú na plášti kolesa, pričom autor dokumentu súčasne uvádza, že kvapalina s určitou pochádza z opotrebovaného tlmiča pérovania, teda nie je zrejmé, či táto kvapalina autorom dokumentu bola alebo nebola zistená, a ak áno, prečo vo vzťahu k tomu nebola urobená fotodokumentácia, resp. jej realizácia nebola súčasťou tohto dokumentu a aký majú s predmetnou dopravou nehodou súvis konštatované stopy na plášti kolesa a k tomu prislúchajúca určitá fotodokumentácia. Navyše z predmetného dokumentu a ani z podaného odporu žalovanej nie je zrejmé, či autor tohto dokumentu je odborne znalou osobou pre jeho vypracovanie, pričom údajnú odbornosť C.. V. spochybňuje vo svojom vyjadrení aj samotný žalobca s poukazom na konkrétne súdne konania, v ktorých znalci popreli posúdenia a tvrdenia tejto osoby v týchto iných súdnych konaniach. Napriek tej skutočnosti, že žalobcom zamietavé stanovisko k tejto argumentácii žalovanej a jeho spochybnenie celého listinného dôkazu bolo žalovanej dané do dispozície minimálne na oboznámenie, žalovaná sa k týmto protiargumentom a k tomuto spochybneniu listinného dôkazu žiadnym spôsobom nevyjadrila a ani nezaujala stanovisko. Z uvedeného súd vyvodil, že všetky námietky žalobcu, tak ako boli vyjadrené v jeho písomnom podaní zo 16.8.2019, žalovaná uznala. Na základe uvedeného konštatoval a právne uzavrel, že žalobca si splnil svoju dôkaznú povinnosť ohľadne preukázania odôvodnenosti ním uplatneného nároku uvedením relevantných skutočností v podanej žalobe doložených príslušnými listinnými dokladmi, ktoré tvrdenia v kontexte s listinnými dokladmi predloženými zo strany žalobcu žalovaná nedokázala relevantným spôsobom vyvrátiť, resp. predložiť sama dôkazy nevyhnutné na to, aby spochybnila, či už existenciu predmetnej dopravnej nehody, zhodnotenie vinníka tejto dopravnej nehody, vznik škody na strane žalobcu ako poškodeného a preukázanie príčinnej súvislosti medzi tvrdným vznikom škody a protiprávnym konaním škodcu. V tejto súvislosti žalovaná nenavrhol vykonať žiaden dôkaz; vykonanie dôkazu aj bez návrhu zo strany súdu v prejednávanej príhode je pritom vylúčené podľa § 185 C.s.p., na základe čoho súd o predmetnej žalobe rozhodol v kontexte s § 215 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., teda na základe procesným postupom zisteného skutkového stavu tak, že nárok žalobcu posúdil ako odôvodnený v celom rozsahu. Urobil záver, že žalovaná so zaplatením požadovanej čiastky 229,74 eur je stále v omeškaní a preto popri tejto dlžnej istine je povinná žalobcovi zaplatiť tiež uplatnený úrok z omeškania v jeho zákonnej výške 5 % ročne od 10.5.2019 do zaplatenia; dátum, od ktorého sa žalovaná dostala do omeškania súd posúdil v zmysle § 563 Obč. zák., majúci za to, že pokiaľ poisťovňa listom z 24.4.2019 oznámila v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou žalobcovi zamietavé stanovisko, ktorému logicky zo strany žalobcu predchádzala výzva na peňažné plnenie, žalovaná sa s úhradou požadovanej čiastky dostala do omeškania nepochybne od požadovaného dátumu 10.5.2019. Výrok o náhrade trov konania oprel o § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. s tým, že nakoľko žalobca mal v konaní plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania v jej peňažnom vyjadrení bude rozhodnuté po právoplatnosti predmetného rozhodnutia samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

3. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. V odvolaní namietala ústavnú nekonformnosť rozsudku vzhľadom na jeho odôvodnenie. Dôvodom nestrannosti a nezákonnosti rozsudku videla v tom, že súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal s jej argumentáciou poukazujúcou na skutočnosť, že žalobca dôvodnosť uplatneného nároku vo vedenom spore relevantne nepreukázal, pričom práve na žalobcovi

spočívalo dôkazné bremeno. Žalobca vo vedenom spore poukázal na skutočnosť, že dňa 18.08.2018 došlo ku škodovej udalosti na motocykli žalobcu SUZUKI INTRUDER, EČV: M. (ďalej len „MV“), a to k poškodeniu predného blatníka, pričom predmetnú škodovú udalosť mal spôsobiť vodič iného motorového vozidla, ktorého vlastník mal v čase škodovej udalosti uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Predmetná poistná udalosť bola žalovanej ohlásená a ona ju zaregistrovala pod č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Poistná udalosť“). Vzhľadom na poškodenie MV v dôsledku poistnej udalosti si žalobca dal svoje MV opraviť v servise KAR-LAK J & P, ktorý za vykonanú opravu vystavil žalobcovi faktúru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 229,74 eur (ďalej len „Faktúra“), ktorá bola uplatnená u žalovanej. Prostredníctvom Oznámenia o riešení škodovej udalosti zo dňa 24.04.2019 (ďalej len „oznámenie“) žalovaná oznámila žalobcovi, že ním uplatnený nárok na náhradu škody vybavuje bez poskytnutia náhrady škody, s odôvodnením, že nebolo jednoznačne preukázané, že k vzniku škody došlo práve prevádzkou motorového vozidla poistníka žalovanej. Vo vzťahu k odôvodnenosti neposkytnutia náhrady škody z jej strany poukázala v prvom rade na oznámenie, z ktorého citovala. Zároveň citovala aj z jej listu žalovaného zo dňa 03.06.2019. Z uvedenej jej vyplynulo, že pri šetrení poistnej udalosti bolo komparáciou vozidla poisteného a MV žalobcu zistené, že na MV žalobcu sa nachádzajú poškodenia, ktoré sa nedajú priradiť k vozidlu poisteného. Z jej pohľadu je technicky neprijateľná možnosť vzniku škody na MV žalobcu vozidlom poisteného. Zároveň v spore predložila dokument - Posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.4.2019, ktorý uvedenú skutočnosť jednoznačne potvrdzuje. Citujúc znenie § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov mala za to, že žalobca disponoval informáciou o dôvodoch nevyplatenie poistného plnenia, spočívajúcich v nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a samotnou škodou. Žalobca aj napriek uvedenej skutočnosti o potrebe preukázania kauzálneho nexu medzi škodou a jej vznikom, si v predmetnom spore uplatňoval nárok, ktorý je potrebné považovať za nepreukázaný a nedôvodný. Žalobca na preukázanie ním tvrdených skutočností sa obmedzil na poukazovanie na prehlásenie poisteného, ktorým má byť preukázaný spôsob vzniku poistnej udalosti, pričom vzhľadom na samotné poškodenia motorového vozidla vinníka a MV žalobcu, bolo zo strany technika Slovepxerty, s.r.o. jednoznačne zaujaté stanovisko, že pri uvedenom poškodení nie je daná príčinná súvislosť s nehodou alebo vznikli v iných súvislostiach, resp. za iných technických podmienok ako pri opisovanom kontakte, t. j. poistnej udalosti. Poukázala na skutočnosť, že súd rozsudkom priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, a to v rozpore s ustálenou judikatúrou. V tejto súvislosti poukázala na závery uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, ktorý sa ako dovolací súd stotožnil so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Dovolací súd zároveň v rozhodnutí uviedol, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona o PZP je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poistovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Navrhla rozhodnutie zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, o.i. namietal, že žalovaná v odvolaní neuvádza, v čom spočíva naplnenie jednotlivých odvolacích dôvodov a že nepostačuje len na poukazanie na existenciu zákonných odvolacích dôvodov. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolanie žalovanej odmietnuť v súlade s § 386 písm. d) C.s.p. Ďalej poukázal na to, že žalovaná nepreukázala ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. Zdôraznil, že ani na uskutočnenom pojednávaní vo veci 22.1.2020 žalovaná na svoju procesnú obranu neuviedla žiadne skutočnosti a dôkazy, ktorými by vyvrátila ním uplatňovaný nárok. Poukázal na procesnú pasivitu žalovanej, neunesenie dôkazného bremena, ňou tvrdených skutočností, čím je daný jej neúspech v spore, citujúc z judikatúry (uznesenie Ústavného súdu SR II.ÚS 38/2015 z 21.1.2015). K preukázaniu príčinnej súvislosti, poukázal na odôvodnenie rozsudku - bod 21. a zdôraznil, že dôkazné bremeno prechádza práve na žalovanú a to z dôvodu, že odmietnutím poskytnutia poistného plnenia má žalovaná priaznivé právne následky a podporne k jeho argumentácii odkázal na uznesenie Ústavného súdu II.ÚS 38/2015 z 21.1.2015, z odôvodnenia ktorého sčasti citoval. Napokon uviedol, že súd prvej inštancie vyhodnotil žalovanou uvádzanú argumentáciu a dôkazy v napadanom rozhodnutí, že v bode 23. tohto rozhodnutia jasne uviedol, že žalovaná nijako nevyvrátila námietky žalobcu ohľadom predložených dôkazov žalovanej (stanovisko pracovníka

Slovexperty), a teda všetky námietky žalobcu uznala a taktiež v bode 24. napádaného rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si svoju dôkaznú povinnosť splnil ohľadom odôvodnenosti ním uplatneného nároku. Napokon poukázal na to, že v bodoch 19. - 25. žalovanou napádané rozhodnutia súd podrobne odôvodnil, na základe akých skutočností a najmä ním predložených dôkazov vyhodnotil žalobcom uplatnený nárok za dôvodný, s odôvodnením ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje a na jeho dôvody aj v celom rozsahu odkazuje, lebo sú správne a presvedčivé.

7. Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (arbitrárne rozhodnutie), že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

9. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces nebol zistený.

10. Žalovaná bezdôvodne vytýka súdu nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené rozhodnutie, v dôsledku ktorého postupu jej mal znemožniť realizáciu práv strany sporu, ktorá dosiahla takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

11. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Rozhodnutie a odôvodnenie rozsudku spĺňa všetky predpoklady vyžadované v § 220 ods. 2 C.s.p., jeho odôvodnenie je presvedčivé, nie je možné mu vytknúť nepreskúmateľnosť, tak ako to tvrdí žalovaná v odvolaní.

13. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

15. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

16. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

17. Žalovaná predovšetkým namietala v odvolaní, že na motorovom vozidle žalobcu sa nachádzajú poškodenia, ktoré sa nedajú priradiť k vozidlu poisteného a že z jej pohľadu je technicky neprijateľná možnosť vzniku škody na motorovom vozidle žalobcu vozidlom poisteného u žalovanej a to vychádzajúc s ňou predloženého dokumentu - posúdenie možnosti vzniku poškodenia v ŠU XXXXXXXXXXXX z 23.4.2019, ktorý podľa nej uvedenú skutočnosť jednoznačne potvrdzuje.

18. Odvolací súd opätovne poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý sa s uvedenými výhradami riadne a presvedčivo vysporiadal a to predovšetkým v bode 21. odôvodnenia rozsudku, v ktorom o.i., poukázal na to, že žalovaná nespochybnila samotný záznam o dopravnej nehode a údaje z neho vyplývajúce, ktoré boli vyplnené zúčastnenými osobami na dopravnej nehode a ktorý záznam bol súčasne podpísaný oboma zúčastnenými osobami dopravnej nehody, na základe čoho súd dôvodne predpokladal, že obe zúčastnené osoby, pokiaľ sa podpísali pod predmetný záznam o dopravnej nehode, svojím podpisom odsúhlasili údaje v ňom uvedené, že predmetný záznam o dopravnej nehode deklaruje osobu vinníka dopravnej nehody, základný popis nehody (znázorneným) a tiež základný rozsah poškodenia pri dopravnej nehode zúčastnených vozidiel. Rovnako odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku - bod 22. k namietanému nedodržaniu § 132 ods. 1 a 2 C.s.p. v súvislosti s tvrdením žalovanej o neunesení dôkazného bremena, pričom súd vychádzal z tej skutočnosti, že vzhľadom na doklady, ktorými žalobca k podaniu žaloby disponoval, možno usúdiť, že samotný opis dopravnej nehody nebol rozhodujúcou skutočnosťou podľa § 132 C.s.p., pretože ani z dovtedy žalobcovi známeho stanoviska žalovanej nebolo zrejmé, že by žalovaná výslovne popierala pravdivosť údajov uvedených v zázname o dopravnej nehode, keď žalovaná síce na strane jednej zaujala zamietavé stanovisko k uznaniu uplatneného nároku zo strany žalobcu, ale na druhej strane ho neoprela o žiadne konkrétne okolnosti, prípadne dôkazy. V bode 23 odôvodnenia rozsudku sa súd aj dostatočne zaoberal obranou žalovanej, ktorú založila na tvrdení, že komparáciou vozidla poisteného a vozidla žalobcu bolo zistené, že na vozidle žalobcu sa nachádzajú poškodenia, ktoré sa nedajú priradiť k vozidlu poisteného a že z toho pohľadu je technicky neprijateľná možnosť vzniku škody na vozidle žalobcu vozidlom poisteného, čím podľa žalovanej nemal byť preukázaný kauzálny nexis medzi škodou a jej vznikom, ktorú mala žalovaná doložiť listinným dôkazom - posúdením možnosti vzniku poškodenia v ŠU XXXXXXXXXXXX. Odvolací súd odkazuje na správne dôvody uvádzané súdom prvej inštancie, že uvedenú procesnú obranu žalovanej podporenú príslušným listinným dôkazom nemožno hodnotiť izolovane a že sama osebe nestačí ešte na to, aby súd v konečnom dôsledku nárok žalobcu nepovažoval za odôvodnený, keďže žalobca svojou argumentáciou spochybnil predmetný žalovanou predložený listinný dôkaz a závery z neho vyplývajúce a to spôsobom a v rozsahu, v akom sa s nimi stotožnil aj súd, pretože ohľadom predmetného listinného dokladu bolo možné mať pochybnosti o tom, či závery šetrenia vychádzali z tých podmienok, aké boli pri vzniku škodovej udalosti, keďže z predmetného listinného dôkazu nebolo zrejmé, čo presne bolo podkladom pre vytvorenie jednak prefotených fotografií, ale aj pre vypracovanie samotného textu dokumentu, prípadne s akým obsahom, pričom zo samotného

listinného dokladu bolo zrejme, že či už autor tohto dokladu alebo nejaký zamestnanec poisťovne realizoval obhliadku oboch zúčastnených vozidiel pri dopravnej nehode, v rámci ktorej sa mali určitým spôsobom zrejme vyjadriť zúčastnené osoby, avšak z tohto dokladu nebolo zrejme, s akým presným obsahom, pretože predmetný listinný doklad bol iba už akousi interpretáciou realizovanej obhliadky a zrejme toho, čo pri tejto obhliadke zúčastnené osoby presne uviedli.

19. Odvolací súd odkazuje aj na správne závery uvedené súdom v odôvodnení rozsudku v bode 24, ktoré sa týkali priznania úroku z omeškania žalobcovi ako dôvodného, na závery ktoré v celom rozsahu odkazuje. Súd správne konštatoval, že žalovaná sa so zaplatením požadovanej čiastky dostala do omeškania od 10.5.2019 do zaplatenia s tým, že dátum omeškania posúdil v zmysle § 517 ods. 1 a 2, § 563 Obč. zák., majúc za to, že pokiaľ poisťovňa listom z 24.4.2019 oznámila v súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou žalobcovi zamietavé stanovisko, že žalovaný sa úhradou požadovanej čiastky dostal do omeškania nepochybne od 10.5.2019. Žalovaná v odvolaní namieta, že s omeškaním plnenia sa mohla dostať až následne po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a až následného prípadného nesplnenia si tejto povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím. K uvedenému odvolací súd poukazuje aj na obdobnú súdnu prax, ktorá bola vo vzťahu k omeškaniu plnenia s poisťovým plnením posudzovaná napr. v rozhodnutiach Krajského súdu v Košiciach a to rozsudku sp. zn. 3Co/335/2017 z 22.11.2018 a 4Cob/31/2018 z 28.07.2018 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3C/193/2015 z 27.04.2017. V uvedených rozhodnutiach bol vyslovený aj právny záver, že zákonná povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vyplývajúce z § 517 ods. 2 Obč. zák. vznikne vždy aj v tom prípade, ak poisťovateľ nevyplatí bezdôvodne plnenie v lehote podľa § 11 ods. 7 zákona a to bez ohľadu na to, či porušil alebo neporušil povinnosti vyplývajúce z § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Rovnako zo súdnej praxe vyplynulo, že z § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva nepochybne povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti, že uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostane do omeškania plniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o meškanie s splnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení aj úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Odvolací súd v týchto prípadoch zastáva názor, že ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 cit. zák. poisťovateľov a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poisťového plnenia v určenej lehote. Pokiaľ poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne, že plniť len čiastočne, nezabavuje ho to povinnosti - v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní, zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania, lebo svoju povinnosť riadne prešetriť škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti, nesplnil. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas t.j., neposkytne poisťné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom (otázka splatnosti poisťového plnenia je upravená v § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.), dostáva sa do omeškania, čo znamená popri poisťovnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorý základ je daný v § 517 ods. 2 Obč. zák. Je potrebné poukázať na to, že povinnosť platiť úroky z omeškania, ktorá je upravená v § 11 ods. 8 cit.zák. je síce na mieste, ale toto ustanovenie zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinností podľa ods. 6 tohto zák. ust. (nepeňažné plnenie), t.j., sankcionuje neskoré prešetrovanie a vybavenie poisťnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a to i v prípade, ak poisťovňa svoje povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 splnila včas t.j., skončila prešetrovanie poisťnej udalosti alebo poskytla poškodenému písomné vysvetlenie o odmietnutí poisťového plnenia. Odvolací súd zastáva názor, že práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti poskytnúť poisťné plnenie. Žalovaná ako poisťovňa má nielen nepeňažnú povinnosť posúdiť nárok poškodeného (vykonať riadne šetrenie) v trojmesačnej lehote od oznámenia škodovej udalosti a v tejto lehote aj skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti, ktorej nesplnenie je sankcionované úrokmi z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ale má aj (peňažnú) povinnosť na plnenie poškodenému. Pri výklade ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 430/2003 Z.z. účinným od 1.11.2003 nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že novelizácia zákona č. 381/2001 Z.z. vychádza primárne z právnych predpisov Európskej únie a zákon priamo odkazuje (bod 5 prílohy zákona) na Smernicu 2000/26/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení Smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (tzv. štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel). Podľa úpravy v bode 19 Preambuly citovanej smernice „okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo

v zmienenej predpísanej lehote; ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy“. Vnútroštátne právne predpisy je potrebné vykladať s prihliadnutím na účel noriem únieového práva prenesený do vnútroštátneho práva, preto súd aj pri interpretácii dotknutých zákonných ustanovení vo vzťahu k úrokom z omeškania v režime zákona č. 381/2001 Z.z., sa má usilovať v najvyššej možnej miere o taký výklad, ktorý je v súlade so zmyslom a cieľom predpokladaným citovanou smernicou. Podľa názoru odvolacieho súdu pri reštriktívnom výklade zákona č. 381/2001 Z.z., ak zákon by mal sankcionovať úrokmi z omeškania výlučne nesplnenie peňažnej povinnosti poisťovateľa, účel smernice a požiadavka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, nie sú naplnené. Je teda potrebné zvoliť taký výklad, ktorý umožní sankcionovať poisťovateľa úrokmi z omeškania nielen pre nesplnenie povinností uložených mu v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z., ale i pre nesplnenie nadväzujúcej (peňažnej) povinnosti poisťovateľa po skončení vyšetrovania poisťnej udalosti plniť poisťné plnenie v zákonnej lehote (ustanovenej v ust. § 11 ods. 7 zákona) v prípade opodstatnených a riadne preukázaných nárokov na náhradu škody. Toto vnútroštátne právo umožňuje. Ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. totiž odkazuje okrem iného aj na použitie Občianskeho zákonníka, pokiaľ to samotný zákon č. 381/2001 Z.z. nevylučuje. Nie je teda žiadna prekážka (zákon č. 381/2001 Z.z. to nevylučuje) aplikovať v prípade omeškania poisťovateľa s peňažným plnením ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011Z. z. sa ako lex specialis uplatní len v prípade osobitného typu omeškania, a to omeškania so splnením povinností upravených v ust. § 11 ods. 6 tohto zákona. Takýto výklad je plne v súlade s účelom citovanej smernice. Nesprávnym výkladom by totiž bolo možné dospieť k absurdným záverom, že poisťovateľ by uvedením akéhokoľvek dôvodu (nejasného, neurčitého aj absurdného či protiprávneho) a jeho oznámením poškodenému podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. mohol týmto spôsobom odmietnuť a zdržiavať plnenie v prípade riadne preukázaných nárokov na náhradu škody poškodeným, ako je tomu aj v posudzovanom prípade, a vyhýbať sa tak plneniu svojej základnej povinnosti (koncipovanej v § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.) poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, a to bez akýchkoľvek právnych následkov a sankcionovateľnosti tohto konania. Odvolací súd považuje za dôležité v tejto súvislosti pripomenúť, že základným účelom a zmyslom zákona č. 381/2001 Z.z. je okrem iného včasné poskytnutie spravodlivej náhrady škody spôsobenej osobám poškodeným prevádzkou motorových vozidiel a posilnenie zodpovednosti poisťovateľa za poskytnutie plnenia v prípade riadne preukázaného nároku na náhradu škody.

20. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

22. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).